

Eosinofiilsete granulotsüütide katioonne proteiin (S-ECP)

Immuunanalüüsi osakond

ECP on eosinofiilsete granulotsüütide graanulites leiduv tsütotoksiline valk. Eosinofiilsetel granulotsüütidel on väga oluline roll astma puhul esineva põletiku patogeneesis. Hingamisteedes paiknevate eosinofiilide aktiveerumisel toimub nende degranulatsioon, vabaneb ECP, tekib hingamisteede epiteeli kahjustus ja deskvamatsioon, mis on aluseks kroonilise põletiku tekkele. Vabaneva ECP sisalduse määramisega seerumist saab objektiivselt ja otseselt hinnata hingamisteede põletiku aktiivsust ning jälgida selle dünaamikat.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Proov ei tohi olla hemolüütiline!

Liiga kauaks (üle kolme tunni) tsentrifugimata jäänud proov annab valepositiivse tulemuse!

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (kollane kork)
Säilivus	Seerum (eraldada kohe!) +4 °C viis päeva, -20 °C pikemat aega

Analüüsi tegemise aeg: tööpäeviti, 2–3 korda nädalas

Analüüsimeetod: fluorestsents-ensüümimmuunmeetod (FEIA)

Referentsväärtused

Kõik vanusegrupid	4,4–11,3 mg/L	> 15 mg/L loetakse suurenenuks nii täiskasvanutel kui lastel
-------------------	---------------	--

Näidustused ja kliiniline tähendus

Põletiku aktiivsuse jälgimine astma puhul. Kortikosteroidravi juhtimine.

ECP määramine aitab objektiviseerida põletikulise protsessi iseloomu astmahaigel. Normaalne ECP väärtus sümptomite puudumisel julgustab vähendama lokaalset põletikuvastast ravi. Kõrge ECP väärtus sümptomiteta haigel suunab täpsustama põletiku põhjust. Sümptomitega patsiendil on suurenenud ECP väärtuse korral vaja tõsta inhaleeritava hormooni annust.

ECP taseme tõusu esineb ka teiste eosinofiilide aktivatsiooniga seotud haigusseisundite puhul – atoopiline dermatiit, autoimmuunhaigused, äge bakteriaalne põletik ja parasitaarne nakkus.

Tiina Rebane